

以便
以設
耳

KINA-MISSIONS- TIDNINGEN "SINIS LAND"

耶和
華以
拉

BEHNEZER

HERREN FÖRER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
UTGIVARE: ERIK FOLKE. REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

“Immanuel”.

RÄTTFÄRDIGHETENS OCH FRIDENS VÄLDE BLAND FOLKEN.

Av hovpred. C. H. Bergman.

Text: Es. 9: 2—7.

I vår högprofetiska text omtalas en stor och genomgripande omvälvning, vilken omsider en gång skulle komma att ända den langvariga nöden, vedermodan, betrycket på jorden, särskilt ock avskaffa de olycksaliga krigen med deras namnlösa elände, och där- emot upprätta ett rättfärdighetens och fridens välde bland folken. Denna omvälvning ligger nu visserligen även för profetens blick i ett fjärran, men han ser henne dock icke sasom en och bestämt, sasom vore hon redan för handen, och han talar om det tillkommande sasom om ett allaredan närvarande. Men ännu mer. Han ser, oviss, svävande dimbild, utan klart att denna oerhörda omvälvning skall komma till stand utan användning av världsliga maktmedel och mänskliga ansträngningar, och att hon i detta hänseende skall vara ett högre motstycke till den seger, genom vilken Gideon en gång i liden utan svärds- slag

befriade Israel från midianiternas odrägliga förtryck. Och framför allt, han ser, att grunden till denna i sin tid lättvunna men dock avgörande seger över den fruktansvärda världskolossen, som står Guds folk emot, är ingenting annat än födelsen av *ett barn*, gavan av *en son*, som har *herradömet på sina arlar*, d. v. s. vilkens arv och eget det är genom en i själva hans väsende inneboende rätt, ett barn, en son, vilkens namn skall rätt egentligt vara en Gudkonungs, ity att han skall heta: *Underbar, Råd, stark Gud, evig Fader, Fridsfurste*. Men dock, så människobarn han är, skall han icke bära de namnen sasom tomma titlar, förgäves, utan till gudsríkets, det hittills så ringa och oansenliga, svaga, undertryckta, föraktade gudsríkets inre befastande på oförstörbara grundvalar och dess vidgande utåt till ett universalvälde, som i sig upptager alla jordens folk och enar

dem under Sions fridsälla riksspira, eller såsom det på profetens språk heter: *På det hans herradöme skall stort varda och på friden ingen ände, på Davids säte öfver hans rike, att han det bereda och stärka skall med dom och rättfärdighet ifrån nu allt intill evighet.*

Men i vad förhållande, må vi dock tillåta oss fråga, står väl det verk, som om Kristusbarnet är förutsagt, till det läge, varuti för närvarande världen i stort och vi var för sig i sin stad befinna oss? Visst har det mänskliga livets villkor obeskrivligen mycket förbättrats genom de allmänna inverkingarna av kristendomen, detta är obestriddt. Visserligen hava folken genom Jesu Kristi evangelium i seder och länkesätt, lagar och ordningar, likasom ock i sitt inbördes förhållande till varandra fått en insats, såsom av ingenting annat, detta kan icke förnekas. Men icke dess mindre, huru härskar icke allt fortfarande mitt i denna kristenhet, likasom ock på den övriga delen av jorden, så övermåttan mycket mörker och villfarelse, jämmer, nöd, elände, laster och brott! Huru hotar icke just här en allmän seder-nas och länkesättens förvildning, ett söndersprängande av alla band, de gudomliga så väl som de mänskliga, vänskapens, familjens, samhällets! Ännu en gång, huru månne allt detta, som för ögonen är, stå tillsammans med det fridsfullstånd på jorden, som profetian skildrar sasom en följd av Kristusbarnets födelse? Skulle då de heliga siarne hava misslagit sig eller gjort sig skyldiga till poetiska överdrifter i sin framställning? Eller har kanske detta verket icke blivit vad det i Guds råd var ämnat till? Bort detta,

det ena som det andra. Men såsom aposteln säger: *Kristus offerades en gång för att borttaga mångas synder, men skall för andra gången låta se sig utan synd, till frälsning för dem, som förbida honom, d. v. s. till förvandlande av deras lekamlighet och hela tillstånd, så att det yttre måtte komma att motsvara det inre, bliva ett uttryck och återspeglning därav.*

Saken är alltså, såsom vi av detta och många andra apostoliska ord kunna veta, denna: Kristi stora frälsarverk, som i överensstämmelse med dess sanna natur skådades av profetian sasom ett enda osöndrat helt, det har nu av Jesu Kristi för oss uppslagna evangelium visats vara ett till sitt historiska förlopp tudelat verk. Kristus skall en gång, i en tid, som nu mera icke kan vara långt borta, komma i härlighet för att med det svärd, det maktens ord, som går av hans mun, lägga sina fiender till sina fötter, nedslå all självhöghet, bryta allt motstånd, och upprätta sitt stora fridsrike på en med nya, himmelska krafter välsignad jord och åt den Högstes heliga folk, dessa »saktmodiga», vilka hennes besittning är utlovad, överlämna makten och väldet. Men till denna sin underbara maktgärning måste han först i det inre lägga den eviga grunden. Och det var till detta, den inre grundläggningens verk, han kom i och med sin uppenbarelse i köttet, då han genom födelse av kvinna iklädde sig vår naturs hela svaghet, för att upptaga *vår* strid och å allas våra vägnar genomföra den till seger inför Gud genom att, själv vorden fulländad, utgiva sitt liv i en blodig offerdöd till försoning för oss. Han

kom då, så Guds Son han var, till den arma, förnedrade mänskligheten, men icke nu mera i gestalten av en utanför henne stående förbundsängel, utan så, att han genom mandomsanammelse inlemnade sig i hennes stora organism. Han skulle så i sig själv trolova sig, fästa sig i evigt förbund med den församling, som — såsom kött av hans kött och ben av hans ben — skulle bilda sig ur mänsklighetens sköte, köpa henne fri från syndens och satans trældom genom sitt blod, två henne ren i vattnets levande bad genom ordet och medels gåvan av Anden bereda och smycka henne för det tillkommande himmelska bröllopet.

Men såsom härmed nu frälsningen i Kristus visar sig bestå av tvenne innerligen tillhopahörande men dock till tiden vitt från varandra åtskilda delar, så blir ock profetians ord om den stora omvälvningen genom Kristusbarnets födelse underkastat en tvåfaldig tillämpning.

Hänföra vi förutsägelsen enligt dess ordalydelse till den förestående yttre omdaningen av det närvarande världsskicket, då måste vi säga, att ordet om okets, gisslets, den pådrivande stavens sönderbrytande av den himmelske Gideon ännu väntar sin uppfyllelse. Således måste även den nytestamentliga församlingen, den efter anden redan trolovade bruden, ännu likasom fordom det gammaltestamentliga Sion, blicka ut i den djupa världsnatten med ett efter profetians fullbordan suckande: *Väktare, vad lider natten?* — måste ännu, såsom Israel fordom, vandra i en omgivning av mörker och vistas i ett dödsskuggans land, men dock med löfte att plötsligt

i Herrens tillkommelse, få se ett stort ljus och överstrålas av dagens klara sken.

Hänföra vi åter profetians ord till det, som utgör själva grundvillkoret och förutsättningen för denna tingens nya ordning på jorden, nämligen Guds rikets upprättande i det inre, dess tillkommelse såsom en andlig verklighet, en ny livsrealitet, då måste vi säga, att uppfyllelsen länge sedan är kommen i världen och ännu allttjämt är i kommande genom Jesu Kristi evangelium. Ty evar detta dyra budskap i botfärdighet blivittrott och anammat, där får ock människan i sinom tid erfara, att syndabördans ok, det tryckande, tunga, oavlyfteliga, och det onda, oroliga samvetets gisselspö, som förföljde henne såsom vore det för alltid och evigt fastvuxet vid hennes skuldra och plagarens stav, den i hennes eget samvete trälbindande, anklagande och fördömande lagen, sannerligen äro sönderbrutna i Kristus, och detta med den kraft och verkan, att de också i henne brista och bliva till intet för den rättfärdiggörande sanningens ord, just såsom på Midians dag Israels fiender föllo eller förskingrades vid fälttropet »Herrens och Gideons svärd». Hon får i sitt hjärta erfara, att tröstlöshetens och hopplöshetens natt förvandlas till den klara dag, som heter förlåtelse och frid och fröjd i den helige Ande, och detta genom tron till det stora ljus, som i och med Kristusbarnets födelse allra först uppgick för världen. Ty sedan detta på korset nedgått i blod, framstrålade det genom förklaring åter och för alltid i den helige Ande såsom rättfärdighetens fulländade sol med salighet

under sina vingar — mitt i denna ökenvärld, detta dödsskuggans land, och över denna arma, av törne och fistel övervuxna jord.

O vilket härligt glädjebud, vilket nådefullt evangelium! Kunde vi så visst upplåta våra arma hjärtan för dess osynliga, himmelska skatter, vilken outsäglich lycka och evig vinning skulle detta ej vara för oss! Armod och rikedom, ödemark och paradiset, kors och glädje skulle da befinnas trivas tillsammans just såsom Kristusbarnet och stallet med den stråfyllda krubban.

O, att den Herren Sebaots nitälskan, av vilken betlehemsundret, likasom hela vår därifran utgående återlösnings, är en frukt, också finge uppväcka i våra hjärtan en glödande nitälskan emot vår otros försoffning, en brinnande atrå efter den tro, som flyttar det högheliga undret med himmel och lovsjungande änglar in i syndares hjärtan! Ja, vare detta vårt fasta, förblivande uppsat, och varom förvissade att Herren hos de uppriktiga skall kröna det med välsignelse, ifran nu och i evighet. Amen.

(Ur Kristliga Föredrag.)

VID JESU KRUBBA.

*Ett litet barn i modersfamn,
han har ej glans, han har ej namn,
ej världens gods att bjuda.
Men vill du himmelriket se,
med barnens skara dig bege
till Betlehem i Juda!*

*Där strålar över ringa tjäll
en stjärnas glans i julekväll:
det första juleljuset.
Där tystnar jordens kiv och larm,
och änglars fridssång tonar varm
till vandrarne i gruset.*

*Dit kommer ej Guds löftesfolk,
ej profetians lärde tolk,
ej fariseers skara.
De sitta fjärran, långt ifrån —
vad veta de om Davids son,
om stjärneglansen klara!*

*Ett litet barn i modersfamn,
han vilar utan glans och namn,
som lockar världens store.
Till krubban, säg, vem skulle gå,
vem skulle julens fröjd förstå,
om icke barnen vore?*

*Så giv oss barnasinne, Gud,
att också vi i helig skrud
till Betlehem må ila!
Ack, alla stå vi långt ifrån,
men endast hos Marias son
vårt hjärta kan få vila.*

UR DIKTER AV ASTER.

EN JULHÖGTID I YUNCHENG*.

Av Gerda Ollén.

Det är julafton, och vi befinna oss på den svenska missionsstationen i Yuncheng. Vi ha för inte länge sedan tillbringat flera dagar ute på de dammiga landsvägarna och i de smutsiga värdshusen, och nu äro vi bland vänner och kännna oss försatta i en atmosfär, så ljus och mild, att vi omsusas av vänliga minnen från vårt eget hem borta i fjärran land. Det är jul. Och det är, som om allt omkring oss vore ägnat att stämma oss till veka drömmar. Jag märkte, att än är barnet ej dött inom mig — barnet, som gripes och förtrollas av julens sagostämning, barnet, för vilket varje detalj i julfirandet, »dopp i grytan», gran, julsånger, strålände ljus, julgåvor etc., är som toner i en jublande, stämningsmättad melodi — barnet, som andaktsfullt böjer knä invid krubban i Betlehem, inför Honom, den rike, som blev fattig för vår skull...

Det är julafton. Efter frukosten tillkännagiver vår värd, missionär Aug. Berg, den blide, men dock så kraftige mannen med den ljusa blicken och den humoristiska blinkningen i sina

ögon, att det i dag serveras elvakaffe, högtiden till ära. Men innan dess är så mycket att göra... Julrim skall skrivas, julklappar slås in och lackas, de båda cypress-julgranarna klädas, ljus skall sättas i grenljusstakarna, ljuskronan av cypress hängas upp i förmaket, rena dukar läggas på alla bord m. m. Värdfolket och deras unga brorsdotter, fr. Ester Berg, försvinna, och vi lämnas att begagna tiden efter behag.

Elvakaffet med det hembakade svenska julbrödet smakade förträffligt. Vi iakttog, att förmaket nu börjat få en mycket festlig prägel. Bordet pryddes av ett stort bibelspråkskort, varpå var textat i rött: »Sa älskade Gud världen» etc. Julgranen var klädd och naturligtvis mycket vacker — en julgran kan väl egentligen knappast vara annat än vacker — åtminstone om den betraktas med barnets ögon. Och i dag var det barnet inom oss, som levde... Jag satt där och tänkte på, hurusom därhemma vi barn för varje jul brukat säga: »Å, vad granen är vacker i år — mycket vackrare än förra året! En så vacker gran ha vi aldrig haft förr...» Jag log inom mig vid detta hemvarna, ljusa minne. Så underligt — i dag sväva de omkring mig, minnena från

* Förf., som verkar som missionär i Mongoliet, meddelar i Sv. M:s julnummer 1916 följ. intryck från ett julbesök på S. M. K:s huvudstation i Yuncheng.

Fröken Gerda Ollén till häst.

hemmet, och från den lyckliga tid, da endast barnet inom mig levde. . .

Till middagen äro missionär Sandbergs och fr. Fredrika Hallin inbjudna. Och vi doppa i grytan och äta skinka och glömma alldeles bort, att vi inte äro hemma utan i en stad langt inne i det inre av Kina. Men snart sker uppbrott. Allt är inte ännu ordnat för kvällen.

Sakta sänker sig skymningen över stad och land. Därinne på missionsstationen ligga byggnaderna med de överskjutande taken och de grova pelarna redan omsvepta av mörker. Julkvällen är inne. Da kallas husfolk och gäster. Alla samlas högtidsstämman inne i förmaket. Åh, så strålande ljus! Julgranen är tänd och ljuskronan av cypress och alla grenljusen. Man dricker kaffe med klenäter och andra svenska julkakor. Så sätter sig mor i huset ned vid orgeln. Några sakta ackord . . . och tonerna av: »O, du saliga, o, du heliga, fröjdefulla julhögtid» ljuda ut i rummet. Alla stämma in. Julens ängel, friden, fröjden, sänker sig på vita vingar ned ibland

oss. Och det är helgd och stillhet i allas hjärtan, under det de gamla kära, välkända julsångerna ljuda, en efter annan. Så läses julevangeliet. Hur underligt gripande ljuda ej härute i hednaland orden: »Och natt skall ej förbliva, där mörker nu rader. Ty ett barn är oss fött och en Son oss given . . .» Det är oss, som lyssnade vi till tonerna av en underbart skön melodi, som evigheten igenom skall ljuda och stämma människors hjärtan till jublande tack och lov, en melodi, som slädse skall försälta de innersta, skäraste hjärtesträngarna i dallring. Och när det sedan blev julklappsutdelning och glada utrop och varma tacksägelser avlöste varandra, lag det som en stilla, vacker återglans i allas blickar av den djupa glädje, som julens gamla men evigt unga budskap väcker i de hjärtan, där det mottages.

Över stad och land bredde natten sitt mörker. Därinne på missionsstationen var allt lyst och stilla. Ljusen voro släckta, och alla hade gått till vila. Men det dröjde länge, innan jag kunde somna. En dallrande återglans från de strålande julljusen hade dröjt

»Värdfolket och deras unga brorsdotter.»

sig kvar där djupast inne, och jag kände mig lycklig som ett barn.

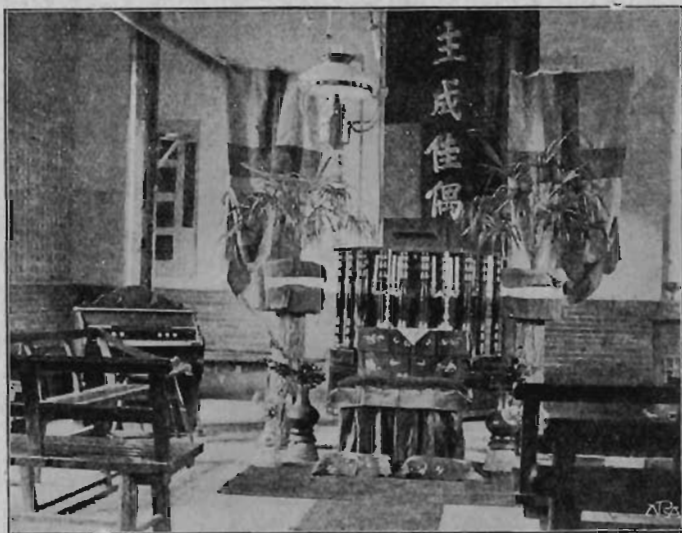
* * *

Om vi på julaftonen drömt oss vara hemma i Sverige, så blevo vi på juldagen tagna ur den villfarelsen och kraftligt övertygade därom, att vi befunno oss mitt ibland kineser på en missionsstation.

Vid femtiden på juldagsmorgonen gick en kines från gard till gard på den stora missionsstationen, kraftligt svängande en stor ringklocka.

pellet. Vi se i halvmörkret, hurusom från alla gangar och gardar och gästrum mörka figurer samlas och skynda mot ett och samma hall. Det tisslas och tasslas så ivrigt i alla hörn och vrår. Sma knyten till kinesbarn rulla fram härs och tvärs. I sin iver veta de inte, vart de ämna sig.

Nu äro alla samlade. Längst framme vid predikstolen stralar den vackra cypressjulgranen i ljus. Orgeln tonar, alla resa sig, och med kraft brusar sången fram — sången med de för främlingen så underliga, ofattbara ör-

Interiör av kapellet i Yuncheng.

Jag for upp från min ljuva slummer och gnuggar mig i ögonen. »Väckning kl. 5, en kvart i sex kaffe i matsalen, 6 julotta» — var det inte så programmet lytt? Jo visst. Det var ju juldagsmorgon, och vi skulle på kinesisk julotta.

I förmaket är det varmt och just, och »God jul!» ljuder det så glatt från husfolkets läppar. Granen tändes och »Var hälsad, sköna morgonstund» tonar emot oss som en mäktig jubelsång genom rummet.

Men nu måste vi skynda oss att dricka kaffe för att sedan gå till ka-

den. Sång efter sång ljuder. Så stiger missionär Berg upp på talarstolen, och för den stilla, lyssnande skaran bäres det ut, budskapet om den stora glädjen, som är beredd för alla folk.

»Ty natt skall icke förbliva, där mörker nu råder. Det folk, som vandrar i mörker, skall se ett stort ljus. Ty ett barn är oss fött och en son oss given...»

Den första juldagsmorgon, som vi tillbringade bland kineser på en missionsstation ute i ett mörkt hednaland, kommo de orden att framstå för oss i en annan dager än nagonsin förr.

Julottan är slut och ut böljar skaran av högtidsfirande kineser. Gästrummen för såväl kvinnor som män, skollokaler, opiumpatienternas rum, varje tänkbar plats tages i anspråk. I dag, den stora glädjedagen, betraktas varje gudstjänstbesökare sasom gäst på missionsstationen.

Hur många har inte under det enformiga vardagslivet i det torftiga hemmet sett framåt mot julafton i Yuncheng med glad längtan! Vilket avbrott att komma bort från den hedniska omgivningen, från vardagsslit och släp i de sma torftiga hemmen och komma hit, där julljusen strala och där budskapet om, hur Gud älskade världen, åter och åter ljuder. Alla vela, att när de komma, ha missionärerna ett varmt välkommen till var och en och tid och intresse och ett öppet hjärta för varje enskild.

Det sprakas i alla gästrum. Både de manliga och kvinnliga missionärerna på platsen, evangelisterna och bibelkvinnorna äro i full verksamhet. Det gäller att inte försumma någon eller något. Efter några timmar ringer det till förmiddagsgudstjänst, och sedan den är slutad, intaga utänningar och kineser gemensamt julumiddag.

Kinesiska kvinnor intaga sin måltid.

Kinesiska smållingar.

Så förgår dagen, kinesernas dag, under högtidsstämning och glädje. Men härmed är julen ingalunda slut. De talrika gäster, som kommit från landsbygden, stanna kvar ännu två dagar. På annandagen är skioptikonföreläsning med bilder ur Kristi liv. Och barnungarna, de små svartögda knytena, få vara med om något alldeles extra trevligt. Tänk ni, de få allihop, både de, som kommit från hedniska hem ute i byarna och kanske fått följa med någon troende släkting eller bekant till missionsstationen, och de, som äro barn till församlingsmedlemmar, allihop få de komma in i »frökens» rum. Där få de sitta på skinnfällor, som brets ut på golvet, och så berättar fröken för dem om det lilla Jesusbarnet i krubban, och de få lära sig julspråk och sjunga julsånger. Och sedan går fröken in i ett annat rum och kommer tillbaka med en bricka, alldeles full med roliga saker — små hästar, bollar, syskrin, dockor, anteckningsböcker och allt möjligt roligt, och då blir det alldeles dödyst bland de små byllena. Men varje rörelse, som fröken gör, följes med spänd uppmärksamhet av 20, 30 par svarta ögon. Alldeles tyst tar var och en emot sin gava — men sedan, när man väl

hunnit ut på gården, blir det ett liv och väsen och ett springande hit och dit, som tyder på, att det finnes en glädje inombords, som på något sätt måste taga sig uttryck. Litet blygt, men sedan alltmer och mer förtroligt skocka sig barnungarna omkring sin fröken, var de upptäckta henne, och små smutsiga händer kämpa om att få hålla i hennes om också bara för en liten, liten stund. Och de äro så ivriga att lära sig julsangen, som fröken

sjungit för dem, för de veta, att då blir hon så glad.

Efter middagen den tredje dagen i högtiden är allmänt uppbrott. Värdfolket måste vara överallt och annorstädes. Varje liten gumma vill säga adjö och få några glada, varma, uppmuntrande avskedsord med på vägen. Och det lyser i gamla skrynkliga ansikten, och »pingan» ljuder del från ung och gammal.

På väg hem.

“Eder Gud är en underbar Gud“.

I Sv. kyrkans missionstidn. berättar pastor Sigfrid Eriksson om följande i sanning gripande och trosstärkande nådesunder:

Som medhjälpare i skolan och predikoverksamheten ha vi en man med en gripande historia bakom sig. Denne döptes pingstdagen i år, och valde därvid namnet Tembu (hopp). På honom har Gud i alldeles särskild mening lagt sin nådeshand och ingjutit i honom en ande av ödmjukhet och

kraft. Den tid, jag undervisade honom i dopklassen, var en tid av idet glädje. Både kunskaper och förstånd hade han och än mer av erfarenhet av både synd och nåd. Den vårdag, jag tillbragte där borta på Daniels utstation, berättade Tembu hela sin livshistoria, vilken jag i korta drag här återger.

Född omkring 1888 var han son till Ulugula, en stor hövding i närheten av Bulewayo och i rang näst Lobengula, matabelernas siste kung. Fadern, som dog samma år järnvägen öppnades till Viktoriefallet (1904), hade tolv hust-

rur, av vilka Tembus moder, Tshwe-peno, var en. Tembu, eller som han då hette, Nevgo, växte frisk och stark, tills han blev en pojke på ungefär 8 eller 9 år. Då fick han värk i ryggen, vilken värk spridde sig till hela kroppen och gjorde honom till en krympling. Inte kunde han gå, inte resa sig. Hela kroppen vreds tillsammans. Föräldrarna, särskilt modern, rådfrågade alla läkare. Han behandlades med alla möjliga mediciner, men förgäves. Han var och förblev en krympling.

Så satt han år efter år. Ingen brydde sig om honom. Han var en plåga för samhället men fick dock leva.

1910 besöktes han av en bekant, som hade gått i skolan. Denne började undervisa honom då och då, och Tembu lärde sig snart läsa och visade sig äga ett gott minne. Så förkovrade han sig i sitt hem under fyra års tid, varefter han kom i skola vid Shamba, en utstation till Hope Fountein, där Daniel, vår evangelist, var lärare. Där stannade han i två år.

Så kom 1916. Vid Hope Fountein skulle landet uppdelas i farmer och säljas åt de vita. Då flytta alltid de svarta. De älska en egen jordbit och känna sig bortkörda. Daniel med en hel del av sitt folk utvandrade och slog sig ned i vart distrikt. Tembu ville följa med, men ingen ville hjälpa honom. Då skred evangelisten in och lovade taga honom i sitt skydd. Han sattes på en kärra och kom så hit.

Men under vägen började hedningarna knorra. »Kasta bort honom. Lämna honom att gå. Han bara hindrar oss.» Tack vare Daniel kom han emellertid lyckligt fram till sitt mål och fann ett hem i dennes gård, där han än befinner sig.

Då han läste om Jesu under, trodde han som ett barn, att Jesus än är densamme. Kunde han hjälpa då, varför icke nu? Och han började bedja om sin kropps återställande. »Jag bad länge, länge», sade han till mig, då vi

sutto och samtalade. Så kom bönhörelsen.

Den 19 april förra året satt han vid sin hydda. En stav stod intill honom. Då hörde han en röst, som sade: »Fatta staven och gå», och han stod genast upp och gick. Alla smärtor voro borta, all värk försvunnen. Han var återställd efter ungefär 20 års sjukdom och går nu som en levande predikan bland sitt folk. Ingen medicin har han använt. »Jag har blott bedit, bedit.»

Du, som tvivlar på under, kom ut och se! Är detta en människas verk? Nej, det är Guds. »En rättfärdig mans bön förmår mycket, där den allvar är.» Jag har sett och tror.

Bland hedningarna väckte detta stort uppseende. En del trodde, att evangelisten var den store läkaren. Andra, att han fått någon stark medicin. Andra åter sade: »Eder Gud är en underbar Gud.»

Men Tembu bevarar allt i ett lydigt hjärta och vill bli till välsignelse för sitt folk. Mycket har han fatt, mycket skall ock varda utkrävt av honom. Glöm honom ej i bön.

BREVAVDDELNINGEN

“Överallt möter man sorgklädda människor“.

Fröken Maria Hultkrantz skriver i ett privatbrev dat. Sinanhsien d. 18 okt. följande:

Om nöden härute har nog berättats. I början av sept., då ännu intet regn fallit, var folket nära förtvivlan. Somliga intogo gift, då de ej kunde få lara litet säd. Många, som utvandrade, bundo barnen vid varjehanda föremål på det de själva skulle kunna rädda sig från hungersdöd; somliga kastade sina barn i ravinerna o. s. v. Flickor på 13, 14 år såldes för 2 å 3,000 kash. En man, som läraren talade vid, hade salt sin ende son, 4 å 5 år, för 1,000

kash, för att de skulle få litet mat. Även f. ö. oförvitliga medborgare rövade till sig mat.

Nu har regn fallit och folket kan sa sin säd. De oroas dock mycket för vintern och varen, men de rika, som äga vete, borde ju kunna låna ut, när nu hopp finnes, att de kunna betala igen nästa år, om de leva da. Det säges att förhållandena i Mienchi äro ungefär desamma som här, men att i Honanfu, Siang och Yungning ställningen är något bättre. Under vintern och varen blir det nog dyr och svår tid, men vi äga löftet: »Han har omsorg om eder.»

Rövorna härja rysligt. Nattetid hör man skott på skott. I Tsao-Uen, 9 km. från staden, kom en skara rövare en dag förklädda till brudfölje. Bade den förmenta bruden, brudföljet, bärare och musikanter började, så fort brudstolen nedsattes, att plundra och röva. Vapen och ammunition hade förvarats i brudstolen.

En grannhustru till oss kallades en dag till sin sons dödsbädd. Namn och uppgifter voro korrekta varför hon följde med — men hamnade i rövarehänder. Det hela var rövornas list bara.

För en liten gosse, 4 à 5 år gammal, som härom natten bortfördes, begärdes 1,000 dollars i lösen.

Gamle Chang Kienli i U'Teo har svårt särats av rövorna och plundrats på allt, t. o. m. sina vardagskläder.

Under hela september månad och ännu har koleran rasat. Knappast något hem här i trakten har skonats. Flera familjer ha nästan fullständigt dött ut. Manga makar ha fått följas åt med några timmars eller någon dags mellanrum. Inom loppet av en vecka fick koleran vara den Guds vagn, som hämtade fyra av de troende, bland de gamla fruarna Ho och Chi. Genom Guds nåd har ingen äldre dött å missionsstationen, men flera av de små i barnhemmet har koleran skördat. Överallt möter man sorg-

klädda människor. En ej ovanlig syn är det att nu se två män för plojen, i stället för oxer eller åsna.

*

Inbördes hjälpsamhet.

Fru Anna Hahne meddelar följande från höstens stormöte, som visar huru en glädjande inbördes hjälpsamhet inför den hotande nöden tagit sig uttryck bland de troende.

Det framhölls under mötet att församlingen borde taga hand om sina fattiga medlemmar och sökare. Detta, sade talaren, är en Herren behaglig gudstjänst, som för välsignelse med sig. Alla de närvarande voro för saken, och det gjordes en insamling till ett belopp av 14 dollar. Det var i sanning stort att se deras villighet att hjälpa. En fattig änka gav 1 dollar. Någon sade till henne: »Huru kan du giva så mycket?» Hon svarade glatt: »Låter Herren mig få ha hälsan, så skall jag väva en väv och sälja, då jag kommer hem. Jag vill så gärna hjälpa de fattiga.» Det blir nog svårt för många av våra troende i vinter. Flera stycken klagade sin nöd. En sade: Vi ha ej något att äta i hemmet; en annan: vi ha för en månads tid; sedan är det slut. En fattig, blind man i församlingen behöver hjälp både till kläder och mat.

Från hemlandet.

Strödda reseminnen.

När de stora missionsällskapen höllo sina årskonferenser i Stockholm, styrdes min färd upp till en avlägsen landsända i nordvästra Jämtland. Enträget och hjärtligt hade jag inbjudits att komma till Gäddede för att medverka i en bibel- och missionskurs. »Visserligen är vägen lång, men den går genom en av vårt lands vackraste turistleder», skrev inbjudaren.

Han talade sant. Efter omkr. 15 tim. järnvägsresa till Strömsund, gick färden 12 mil med ångbåt genom den natursköna Ströms vattudal. Allt mer och mer storslagen blev naturen. Fjällen höjde sig allt högre på båda sidor om det väldiga

vattnet. Med sina snöklädda toppar gävo de en inramning åt landskapet, som sör-länningen aldrig såg sig trött på. På båda sidor om färdeleden lago de små nybyggargårdarna och lätt invid sjöstranden flottningsmännens låga blockhus. Småningom blevo lappar synliga och kommo ombord. Soumliga av dem voro på väg till bibelkursen och midsommarhelgen i Gäddede.

I strålände norrländsk högsommarsol låg Gäddede kyrkby, när båten lade till vid dess brygga. Församlingens åldrige kyrkoherde och hans medhjälpare välkomnade oss där. Sedan gick färden till den hemtrevliga prästgården, som hade ett förtjusande läge med en hänförande utsikt över sjöar, skogar och snötäckta fjäll.

Det blev oförgätliga dagar, vi fingo tillbringa i detta avlägsna herdetjäll. Pastor Hagner från E. F. S., medarbetare i kursen, och en hans vän från Gävle, min vän H. H. och hans son från Djursholm samt undertecknad fingo alla bo i prästgården. Två gånger om dagen samlades vi till bibelstudier i kyrkan och varje afton till offentligt möte. Det var första gången en sådan kurs hölls i denna landsända. Stora skaror samlades ej, men många av dem som kommo hade gått långa vägar. Icke så få av våra vänner från fjällen voro med. Allt var nog ganska nytt för de kära deltagarna. Hednamissionen var för dem ganska främmande. Men så var ju ock Gäddede församling, stor som Gottland och med en enda präst, ett missionsfält i och för sig. Aldrig förr har jag funnit en mera slående likhet emellan en missionsstation i ett väldigt distrikt och en prästgård. Här hade den bildade och fint kännande nu 83-årige kyrkoherde Arvidson utfört en mer än 30-årig missionsgärning i trohet, kärlek och försakelse. Än var han spänstig, och rörde sig som en yugling, men färorna i hans ansikte voro många och djupa. När kursen och midsommarhelgen var slut, begav han sig åstad, som han trodde, på sin sista vandring till kyrkhelgerna i Ankarede och Shougndes. Just innan han gick, tog jag

vidstående foto av honom. Behöver jag tillägga, att vår vördade, energiske vän var bördig från Småland?

Även från Gäddede hade gåvor till vår mission letat sig fram. Men detta var första gången någon från S. M. K. besökte denna plats. Den lilla budbäraren »Sinims Land» hade här, som så ofta, fått föra missionens talan.

*

Kyrkoherde Arvidson.

Under högsommartid besökte jag sedan platser i Småland och Skåne. Överallt visades kärlek till Herrens verk och offervillighet. Sedan gick min väg åter till Jämtland; jag bjöds på en veckas vila i Undersaker. Varje afton hade vi då små andaktsstunder i missionshuset och på söndagens e. m. missionsmöte. En verklig fläkt av Herrens Ande förmunno vi då. Följande dag upplevde jag något, som jag sent skall glömma. En gammal arbetsklädd man uppsökte mig. Han berättade,

att han läste Sinims Land, som han fick sig tillskickad. Nu ville han, som en liten erkänsla för allt det goda, han genom S. L. fått, lämna en skärv till missionen. Han tog så upp sin börs och tömde hela innehållat i mina händer. Det blev över 10 kr. Nu skulle jag skriva ner hans namn och adress. Namnet uppgav han utan hinder; men adressen hade han besvär med. Slutligen stod det klart för mig: den käre gamle *hade ingen adress*. Jag fick sedan höra hans historia. Endast med sina händers ärliga arbete ville han förtjäna sitt bröd. Från gård till gård gick han på arbete, men aldrig kunde han förmås att taga emot något, som han ej först genom arbete förtjänt. Stilla, gudfrukligt, arbetssamt, gick han sin väg fram. Och nu lade han hela sin arbetsförtjänst, allt det han hade till sitt livsuppehälle i missionens offerkista. Han hade bokstavligen insett att luta sitt huvud mot.

*

Under november månad gick färden till Örebro, Borås och Göteborg. I Örebro hölls det sedvanliga S. M. K.-mötet d. 7 nov. Därvid medverkade ock missionär Erik Folke. Det är alltid uppmuntrande att komma till den kära vänkretsen i Örebro. Med synnerligt intresse mottogos missionär Folkes meddelanden om hans iakttagelser i Kina.

Från Boråskonferensen har jag de skönaste minnen. En stilla, mäktig ande vilade över denna konferens. Ofta voro åhörarna hjärtegripna. En sådan konferens kan ej spårlöst gå förbi. Den skapar de verkliga betingelserna för ett sant och verksamt missionsintresse.

Strax efter mitt besök i Göteborg avhölls Kinamissionsmöte i Masthuggskyrkan därstädes. Missionär E. Folke och vår förre missionär, numera komminister Andrew Wærneman hade då kallats att medverka. Offervilligheten är stor i Göteborg. Vid min hemkomst därifrån hade jag med mig över 1,500 kr., missionär Folke ännu mer, då han kom.

*

Även våra andra hemarbetare och hemmavarande missionärer hava gjort vid-

sträckta och på uppmuntran rika resor. Vi ha förhoppning om, att även de under denna avdelning skola låta oss få del av sina erfarenheter.

N. II—n.

Från redaktion och expedition.

Hemkomna missionärer.

Den 8 dec. på morgonen anlände frökornarna *Agnes Forsberg* och *Maria Björklund* till Stockholm. Fröken *Ingeborg Ackzell*, som medföljde samma tåg från Göteborg, lämnade tåget i Katrineholm, där hon har sitt föräldrahem. Den långa sjöresan hade stärkt våra resenärer, så att de nu kände sig betydligt bättre än vid avresan från Kina. De behöva dock på ett särskilt sätt inneslutas i missionsvännernas förböner, ty hälsa och krafter äro mycket medtagna.

Fröken *Forsberg* utreste till Kina första gången hösten 1896. Med undantag av ett par korta vilotider i hemlandet, har hon hela tiden fått vara i oavbruten verksamhet i Kina.

Fröken *Björklund* utreste första gången 1907 och har sedan dess en gång besökt hemlandet, från mars 1912 till jan. 1913.

Fröken *Ackzell*, som utreste till Kina i okt. 1912, har sedan dess utan avbrott arbetat i Kina.

Vi hälsa dessa våra trötta systrar hjärtligt välkomna! Må, genom Guds folks förböner, den vila, som nu erbjuder sig i hemlandet, bliva till gagn, välsignelse och återställelse.

Vänner som fått hembud.

Fröken *Hanna Margareta Pettersson* i Södertelje har i en hög ålder fått sluta sina dagar. Redan för flera år sedan hade hon genom testamente och gåvobrev skänkt all sin efterlämnade egendom till S. M. K. Hon lämnade ej många jordiska skatter i form av s. k. lösöre efter sig. Enkelt och anspråklöst vandrade hon sin väg fram och samlade sig skatter där mal eller rost icke förtära. Det kändes riktigt varmt om hjärtat, att se hennes

lilla fastighet, som nu är missionens egendom, och därvid tänka på, att vi, när den blir försäld, kanske erhålla så mycket, att det räcker till en liten missionsstation ute i Kina. Vilken stor insats har inte denna Herrens tjänarinna fått göra och hur mycket rikare är hon icke än de många, som, då dödsbudet kommer, måste lämna all efter sig. Frid över vår väns minne! .

Kyrkoherde *G. Ernvist*, Åsaka, Var-tofta, som under en följd av år varit missionens ombud, har också fått lägga ned pilgrimsstaven. Han var genom sin fru släkt med fru Hildur Andersson, Honan-fu, Kina. Hjärtligt har han tagit emot våra missionärer, då de på sina resor kommit till hans pastorat, och med intresse har han följt vårt arbete. Hans plats står nu tom.

Konsul *E. Lindqvist*, Norrköping, som under en lång följd av år varit S. M. K:s ombud i sin hemstad, har också fått ingå i den sabbatsvila som står åter för Guds folk. Han var en av dessa kärleksfulla och goda människor, som värmde och spred solljus omkring sig. Hans minne lever i välsignelse.

Nya ombud.

Följande personer hava mottagit kommitténs kallelse att vara S. M. K:s ombud: Trädgårdsmästaren *Edvin Pellersson*, Nysund, Mølubo, fröken *Maria Ek*, Vrigstad, lärarinnan *Lydia Bondeson*, Naglarp, Björköby, grosshandl. *B. Vindahl*, Fjgelholm, handlanden *Carl Forsander*, Herrljunga, disponent *V. Visborg*, Banke-ryd, och folkskolläraren *C. J. Kuller*, Auten.

För dem som önska prenumerera på posten att beakta.

Det enklaste sättet att erhålla Sinims Land för kommande år är att förelaga prenumeration direkt på posten. Därvid iakttages följande förfaringssätt: den prenumerationsblankett, som åtföljde föreg. nr av S. L., ifylles med prenumerant-samlarens namn. På *baksidan* av blanketten antecknas sedan namn och adress

på alla dem, som anmält sig att taga tidningen. Sålunda ifylld, inlämnas blanketten på posten, där prenumerationskvitto begäres å alla rekvirerade exemplar. Detta kvitto insändes därefter till Expeditionen för Svenska Missionen i Kina, Stockholm, som då tillställer prenumerantsamlaren en provision av kr. 2:50 för varje 5-tal prenumeranter.

En god jul och ett välsignelserikt nytt år

vill red. tillönska alla S. L:s läsare. Giv Herren oss alla, att under den stundande högtiden på ett nytt sätt få sjunka in i den underbara kärlek, som uppenbarats i Betlehemsundret! Ett hjärtligt tack till alla dem, som under det gångna året i kärlek och självpoffring medverkat till vår tidnings spridning!

Hudson Taylor

Mannen som vågade.

Andra uppl. utkommen.

Omdömen om 1:a upplagan:

»Det är friskhet och liv i den rikt illustrerade framställningen, som avgjort vunnit på bearbetningen. Vi tillönska den förträffliga lilla boken vidsträckt spridning».

K. Fries i Förbundstidningen.

»Förtjänar en vidsträckt spridning, särskilt bland de unga, för vilka den närmast är avsedd».

A. Kolmodin i Svensk Missionstidskrift.

»En kort livfull skildring... Vi vilja på det varmaste anbefalla den».

Hemdt.

»Lämplig ungdomsbok. Hälsosam, nyttig, intressant».

Jönköpingsposten.

»En lämplig gåva åt de unga. Den som får den läser den, ty så intressant är den».

Göteborgs Veckotidning.

Pris 1: 50. Vid rekvisition av minst 5 ex. 25 proc. rabatt.

Erhålles i bokhandeln och direkt från Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

Försäljningen.

Med tacksamhet och glädje kunna vi meddela, att den försäljning, som av S. M. K:s tvenne syföreningar i Stockholm anordnats i Betlehemskyrkan d. 3 dec., inbragte ett netto på över 4,000 kronor. Detta är omkring 600 kr. mera än förra året. Samma dag inkom till expeditionen från skilda håll ungefär lika mycket. Valsigne Herren alla dessa gåvor och envar, som fått nåd att vara med om att fram-bära dem!

Sinims Land utkommer

under nästkommande år d. 15 i varje månad, o. d. 1. Detta för att redovisningen för under föregående månad influtna medel skall kunna hinna införas.

Insända skrifter.

Världsmissionens bibliska grund. Av *Ad. Kolmodin*. J. A. Lindblads förlag. 120 sid. Pris 3: 50.

Redan bokens titel väcker uppmärksamhet. Vem har väl i denna världsvändans tid kunnat stå med i hednamissionens arbete utan att såsom aldrig förr söka gå till boten med missionsproblemet? Ty om man någonsin ifråga om ett troget fullföljande av världsmissionen behövt fast mark att stå på, så är det nn. Professor Kolmodin har, med den forskningens grundlighet och den brinnande missionskärlek, som under ett långt och verksamt liv varit så utmärkande för honom, här framlagt resultatet av en sådan undersökning. Han söker och finner denna världsmissionens bibliska grund i alla de heliga skrifterna. Han finner den redan på bibelns första blad. Han följer den genom hela det Gamla testamentet. Han visar, att missionstanken är en Guds tanke, och att den går som en röd tråd genom alla Guds rådslut och löften. Glädjande nog har det alltför mycket förbisedda Gamla testamentet fått en stor plats i professor Kolmodins bok. Icke mindre än 85 sidor ägnas åt en undersökning om dess budskap om missionen. Det skall säkerligen komma som en ren överraskning för mängden, att missionstanken är så framträdande redan i Gamla testamentet. Den, som med sin bibel i hand uppmärksam läser denna bok, skall helt säkert även komma att få en ny kärlek till Gamla förbundets böcker. Den ledstjärna, vi få följa, strålar med allt klarare ljus till dess vi se den försvinna för den

fulla soluppgången i och med världsförsonarens ankomst och den nytestamentliga världsmissionen. Världsmissionens grundval lägges redan i Gamla testamentet, men alljämt pekar profetian fram emot den kommande Messias, Herrens tjänare, snärtornas man, lidandets förtrogne, syndaborttagaren, fridstiftaren, helbrägdagöraren, livgivaren. Därmed är den ur Guds enhet och människosläktets enhet framgående världsmissionens alltillräckliga grundval i tiden profetiskt lagd. Så sammanfattar prof. Kolmodin sin undersökning av sitt ämne i Gamla testamentet. I ett skönt sammanhang med detta står slutresultatet av ämnets studium i det Nya testamentet. Förf. säger på sid. 110: »Vad i Gamla testamentet profetiskt till sist framställes såsom bärande grund för världsmissionen: den med lidandets drag djupt präglade Herrens tjänare, som gav sitt liv till ett skuldoffer, det föreligger så i Nya testamentet i Kristus, den korsfäste och uppståndne, som en verklighet. Den profetiskt i utsikt ställda grunden för en världsmission har blivit en historisk verklighetsgrund.»

Den förträffliga boken slutar med följande hjärtegripande och inspirerande ord: »Evangeliets om Kristus, den korsfäste och uppståndne, måste läras ut till alla, då alla behöva det och alla ha lika rätt till det. Alla därför, som i detta evangelium funnit och åter finna svaret på sina evighetsfrågor och sålunda leva i erfarenhet därav, de äro *guldvärdur* till alla dem, som ännu icke hört därom. Och i samma mån detta blir levande för dem, kunna de icke annat, de måste taga del i världsmissionsarbetet och det med särskild kraft på det missionsfält, som Herren genom sin skickelse fört deras hjärtan nära. Med Paulus bekänna de: »Kristi kärlek tvingar oss.»

Man måste på det livligaste tillönska en sådan bok med ett sådant budskap den vidsträcktaste spridning. Den har en stor mission att fylla, isynnerhet som vi hittills saknat en sådan framställning i svensk missionslitteratur. Ett önskemål vore, om vid en ny utplagas utgivande, innehållet gjordes mera överskådligt och gripbart genom framställningens uppdelning i kortare kapitel och med en vägledande innehållsförteckning. Ävenså kunde förlaget gott låta den värdefulla boken framträda i en gedignare utstyrel.

N. H—n.

Mystiker, av *Carl Dymling*. J. A. Lindblads förlag. 344 sid. Pris kr. 15: 50.

Anna Howard Shaw, den kvinnliga prästen och müniskovännen. En livsbild av *Marta Tamm-Görlind*. J. A. Lindblads förlag. 95 sid. Pris kr. 3: 50.

Jenny Lind. En livsstudie, av *Sigrid Elmblad*. J. A. Lindblads förlag. 192 sid. Pris kr. 8:—.

Tillkomme ditt rike. Julbok, utgiven av Svenska Kyrkans Missionsstyrelse. Femtonde årg. 128 sid. Pris häft. 2: 25; kart. 3: 25.

Denna välkända julbok bjuder i år på ett synnerligen intressant innehåll. Från Sv. kyrkans olika fält i Sydafrika, Indien och Kina föreligga värdefulla och välskrivna uppsatser, som giva rik behållning. Boken, som är tryckt på ett mycket gott papper och rikt illustrerad, rekommenderas varmt.

N. II—n.

Stjärnan från Betlehem. Utgiven av Sv.

Kyrkans Missionsstyrelse. Pris 50 öre. Denna jultidning för barn vilja vi särskilt anbefalla emär den såsom ingen annan dylik tidning, som vi känna, ägnar sina spalter åt hednamissionen. Gertrud Segerbrand berättar om zulubarnen och Ida Granqvist har strängt sin lyra för att i några näpna verser sjunga om 8 små kinesbarn. Dessa 8 små kinesflickor äro ock i bild tecknade på en kolorerad dubbelsidesbild i tidningens mitt. Blott detta bör ju anbefalla tidningen åt Kinamissionsvännen.

N. II—n.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under november månad 1920.

Allmänna Missionsmedel.

2071.	R. L., Kristdala	10:—	2127.	Koll. i Grönskåra, gm V. E.	8: 50
2072.	Från avlidna änkan Anna Långström, Klintehamn	30:—	2128.	D:o i Långnäs, gm J. A. V. P.	35: 80
2073.	*Missionsväns, gm H. C., Hofva	20:—	2129.	D:o i Koverhult gm d:o	20:—
2077.	H. och S. B., Astorp	30:—	2130.	D:o i Habbestorp, gm d:o	16: 01
2078.	D:o, resebidrag	10:—	2131.	D:o i Timmernabben, gm A. O.	27:—
2079.	Koll. i Astorp 22/10	27: 55	2132.	*Solglintan i Mortorp	100:—
2080.	G. O., Astorp	10:—	2133.	E. G., Grönö	10: 40
2081.	Evang. Luth. Missionssällsk., Maluö, resebidrag	110:—	2134.	*Pröven så hurudan jag bliver, säger Herren Sebaot	10:—
2082.	Koll. i Missionskapellet, Lund 26/10	75: 21	2135.	M. J., Norrkpg, rab. på böcker	37: 50
2083.	D:o i missionshuset, Klippan 27/10	166:—	2136.	Barkeryds Arbetsförening	200:—
2084.	D:o i missionshuset, Kvidinge 28/10	110: 34	2137.	G. N., Malmö	100:—
2085.	J. D. S., Kvidinge, resebidrag	50:—	2139.	Koll. i Flisby vid missionärerna B:s besök 2/11	68:—
2086.	*Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.	33: 05	2140.	H. H.	50:—
2087.	*Från en Herrens tjänare	300:—	2142.	S. S., Sthlm, till E. Sjöströms underh.	50:—
2090.	O. P., Storhögen, tackoffer till Herren	100:—	2143.	Koll. i Missionssalen, Djursholm 7/11	198:—
2091.	H. och H., Össjö	35:—	2144.	Söndagsskolb. i Arnäs, gm A. J., Österäng	10:—
2092.	E. P., Malmö, en gåva åt Herren	15:—	2145.	Ett tack till Herren, gm d:o	10:—
2093.	*Tackoffer den 3 nov. för 25 lyckliga år	25:—	2146.	B. N., Svängsta, ett tack till Gud för de 50 åren	50:—
2094.	R. och D. Kj—g, offerkuvert	4: 15	2149.	Ölmstads mfg, av skördestmedel	100:—
2097.	O. S., tackoffer	25:—	2150.	Koll. vid möte i Örebro 7/11	454: 45
2099.	*Blanka pengar och öföringar, i Herrens Jesu välsignade namn, av O. och H. K., Lund	25: 30	2151.	Offerkuvert fr. Örebro, 22 st.	82:—
2100.	H. S., Vännäs	20:—	2152.	S. J., Örebro, resebidrag	30:—
2101.	K. B., Sthlm	20:—	2153.	A. A., Örebro, offerkuvert	12:—
2102.	Lia Sv. Barnts Exp., Jkpg, till J. Hultqvists underh.	9: 70	2154.	A. och H. M., »Guds pengar»	152: 50
2103.	*Önämnd, bonden, gm G. G., Uppsala	70:—	2155.	Lanna syförening	37: 50
2105.	St. Aby östra syförening	200:—	2156.	Koll. i Eksjö 1/11, gm S. J.	40:—
2106.	*Tackoffer från H. och A. L. 3/11 1920	5,000:—	2157.	Missionsbidrag fr. Eksjö, gm S. J.	160:—
2107.	Testamentsmedel efter avlidna lärarinna Irka Lotten Eriksson, Sthlm	500:—	2158.	Insaml. på en begravning i Sterta, gm P. N., Ö. Väla	14:—
2108.	Sparb.-medel från d:o	7: 37	2159.	Söndagsskolb. i Kimstad, gm A. N.	12:—
2109.	*Tacksam, av Herrens eget, till hustruade bröder och systrar i Kina, gm I. A., Norrkpg	400:—	2160.	U. och A. N., av tacksamhet till Herren	15:—
2110.	Föreningen K. K., Vänersborg	200:—	2164.	*Annie	5:—
2111.	H. J., offerkuvert för okt. och nov.	30:—	2165.	*Tant A.»	4:—
2114.	Koll. vid föredrag i Söndsvall m. omnejd, gm K. L., Kramfors	48: 03	2166.	A. L.	5:—
2116.	S. T., Maspelösa, resebidrag	50:—	2167.	Ur »Kinabössan»	6:—
2117.	*Ett löfte till Herren	50:—	2168.	S. G., gm H. B., Hofva	5:—
2118.	Koll. i Bulshol, gm J. O. Odeshög	23: 20	2173.	Från skolbarnens potatisland, Ledja skola	8:—
2119.	Mfr i Haddåsen	5:—	2176.	Reshjälp till Berglings, gm C. A. A., Ekenässjön	100:—
2120.	Koll. i Tjurtorp, gm G. H., Rök	15: 50	2177.	D:o, gm P. N., Aneby	20:—
2121.	S. H., Rök	30:—	2178.	Rest å sparb.-medel, gm M. L., Ång	8: 50
2122.	Koll. i Kyrkskolan, Rök, gm A. P.	5:—	2179.	Koll. i Mullsjö 7/11	113: 15
2123.	D:o i Sunneröingen, Flisby, gm K. G.	33: 20	2180.	D:o i Falköping 8/11	50:—
2124.	Vid sparb.-föreläsning i Ång, gm M. L.	88: 85	2181.	D:o i Herrljunga 10/11	56:—
2125.	D:o i Sjöfall 91:—, koll. 81:—, gm A. J., Fredriksdal	172:—	2182.	C. P., Herrljunga	50:—
2126.	Koll. i Nämlilla, gm J. A. E.	30:—	2183.	*Önämnd, tackoffer till Herren	50:—
			2184.	*Herrens är allt, ett tackoffer för »udfången nåd»	10:—
			2186.	Blasieholmskyrkans Ungd.-förening, Sthlm	200:—
			2188.	P. P., Gånarp	10:—

2189.	»Tackoffer till Herren för okt.»	2:—	2283.	Koll. i Bobackers Missionshus, Bygdeå 16/11	17: 85
2190.	Kaffepengar vid skördfesten 10/11 i Svartorp	132: 45	2284.	D:o i församlingssalen, Bygdeå 16/11	21: 20
2193.	M. J., Göteborg, vid Boråskonf.	100:—	2285.	Resebidrag fr. Kinakretsen, Bygdeå	10:—
2194.	S. J., Örebro, resebidrag	25:—	2286.	Koll. i Sikeå skolhus 17/11	4:—
2195.	Slöjdflickornas sparb.-medel, Hejde	4: 08	2287.	D:o i Robertsfors 17/11	40: 47
2196.	Småskolb:s sparb.-medel, Hejde	5: 77	2288.	Del av koll. i Sjömanskapellet, Lu- leå, 19—20/11	93:—
2197.	Månstorp:s mfg	300:—	2290.	Kinakretsen, Gtbg, för E. Ohrlan- ders underh.	25:—
2198.	Sparb.-medel från söndagsskolan i Skellefteå stads kyrka	33: 30	2292.	Manrelands mfg	100:—
2199.	»Men då jag nu har fått hjälp av Gud», gm M. Ph. T., Linköping	15: 15	2294.	E. L., Enskede	5:—
2200.	»Det var der sätt i svaghet, det upp- står i kraft», gm d:o	14: 93	2295.	M. Ö., Stocksund	1,000:—
2201.	»Obs! Sparade tobaksslantar m. m.»	30: 10	2299.	K. E., Knutby	33: 70
2202.	J. S., Säler till M. Ringbergs underh.	40:—	2301.	H. D., m. fru, Sthlm, i stället för krans till fru Ida Grönhagens bår	20:—
2205.	B. E. D.	58: 25	2302.	Skärfta Flikskyförening	165:—
2206.	A. B.	10:—	2303.	A. A. S., Forserum	50:—
2207.	G. S., Lidköping	9: 22	2304.	Från Vänner i Skaltungbyn, gm K. M.	6:—
2208.	»Kinamission»	1,500:—	2305.	För friex. av S. L., gm K. M.	2:—
2209.	Koll. i Borås 11/11, vid konferensen	676: 81	2306.	»En Kinavian», gm S. L., Ystad	10:—
2210.	H. E., Vånga	15:—	2307.	»Ur Marias sparbössa, för Guds verk i Kina», gm d:o	30:—
2211.	Kinakretsen, Gtbg, för E. Ohrlan- ders underh.	87: 05	2308.	C. F. m. fl., gm A. N., Gävle	3:—
2215.	»A., till missionen i Kina», gm H. D.	100:—	2310.	Skolbarn i Dörby	5:—
2216.	»En troende syster i Malmö, gm P. O.	100:—	2311.	Linneryds mfg	100:—
2217.	A. S. S., och E. S. J., A. A.	50:—	2312.	Kinakretsen, Ulricehamn	126: 60
2218.	A. L., Åbydal	5:—	2314.	S—	10:—
2219.	Tenhultskretsens Kristl. Ungd.-för.	100:—	2315.	Kinasyföreningens sparbössa, Gtbg, till E. Ohrlanders hemresa	55: 60
2220.	R. F., Malmö	5:—	2316.	Skäldervikens syförening	50:—
2222.	M. E., Smedby	5:—	2317.	Hannräge Kvinnoförening	50:—
2223.	S. A., Smedby	5:—	2318.	A. A., Julita	8:—
2224.	Gossen S. D:s missionsträdgård	8:—	2319.	»Otto och Hanna», ett tack till Gud för lilla Gulli, N. kr. 20:—	13: 80
2225.	S. N., Målsryd	200:—	2320.	M. S., Luleå, resebidrag	50:—
2226.	J. K., Jularp	10:—	2321.	Koll. i Församlingshemmet, Boden 22/11	46: 55
2227.	»Onämnd», vid Borås-konferensen	70:—	2322.	H. R., Jörn	45:—
2228.	Familjen J., Essgårde, till O. Car- lén:s underh.	150:—	2323.	Koll. i Büsöalen, Jörn 24/11	20:—
2229.	A. E. P., Gtbg	100:—	2324.	Resebidrag fr. D. U. F., Jörn	20:—
2230.	A. A., Gtbg, Ps. 86	300:—	2325.	Ev. Luth. mfg, Bastuträsk	100:—
2231.	»En vän», Gtbg	1,000:—	2326.	Koll. i Käge 26/11	40:—
2232.	L. M., Gtbg	50:—	2327.	J. T., Käge, till E. Mellqvists ut- rustning	10:—
2233.	A. J., Gtbg	10:—	2328.	Medle Barnsyförening	75:—
2234.	A. K., Gtbg	50:—	2330.	M. B., »Tonde av lön	15:—
2235.	E. E., Gtbg	100:—	2331.	K. F. U. K., Luleå	25:—
2236.	»Ur lilla Anna-Britas sparbössa», gm A. J., Alingsås	10:—	2332.	Koll. i Skellefteå 26/10	11: 80
2242.	C. K:s sparbössa, Uppsala	20:—	2333.	D:o i Bräcke 28/10	85:—
2244.	Ryggestorps mfg	200:—	2334.	D:o i Östersund 31/10	172: 09
2245.	»Missionssotning», gm H. I., Älgarås	36: 58	2335.	Resebidrag i Östersund till M. R.	20:—
2246.	»Söndagsägga», gm d:o	5:—	2336.	Koll. i Lyckeåle 14/11	196: 13
2247.	Offerkuert, gm d:o	7:—	2337.	D:o i Vännäs by 18/11	26: 23
2248.	M. J., Ramsberg	5: 40	2338.	D:o i Väners 20/11	38: 17
2252.	Offerkuert, Skellefteå	10:—	2339.	D:o i Nyby 21/11	23: 32
2253.	K. H., Skellefteå	50:—	2340.	D:o i Gävle 26/11	75:—
2254.	Koll. i Skellefteå stad 7/11	120: 33	2341.	D:o i Harg	28: 22
2255.	D:o i Innervik 9/11	16: 21	2342.	Resebidrag i Harg till M. R.	15:—
2256.	D:o i Byske 10/11 och 11/11	46: 10			
2257.	D:o i Båtvik 11/11	23: 11			
2258.	Vid Kinamöle hos B-s	8:—			
2259.	Missionsvänner i Källunge och Vall- stena	30:—			
2263.	N. Arbetsfören., Ölmstad	100:—			
2264.	De ungas syfören. i Kroxhult, till M. Lindén:s underh.	122:—			
2265.	D:o till A. Erikssons underh.	100:—			
2266.	Snarås mfg	100:—			
2267.	Mullsjö Arbetsförening	200:—			
2268.	»Herrens del»	15:—			
2269.	A. G., Malmö, rab. å böcker	46: 12			
2270.	H. L., Gtbg	12:—			
2271.	Z., Gtbg	5:—			
2272.	Offer på K. F. U. M., Gtbg, 22/11	720:—			
2273.	A. W., Gtbg	500:—			
2275.	Ur en sparbössa, gm J. J., Uppsala	25:—			
2276.	L. R., Filipstad, rab. å böcker	3: 12			
2277.	Offerkuert fr. Kristianstad, gm A. G.	25:—			
2278.	Offer i K. F. U. K., Kristianstad, gm d:o	110:—			
2279.	O. v. M., Sthlm	100:—			
2280.	»Till Guds verk i Kina»	50:—			
2281.	L. H., Sthlm, sparb.-medel	10:—			
2282.	Missionsoffer vid Kinakretsens möte i Umeå 13/11	328:—			
					Kronor 22,705: 47

Särskilda ändamål.

2074.	Hofva ungd.-fören., till evang. underh.	80:—
2075.	O., Visby, till Barnhemmet i Sinan	10:—
2076.	Visby Femöresfören., till H. Lin- der, hjälp i evangelisationsarb.	48: 75
2088.	K. G. M., Appeliken, för evange- lists underh.	100:—
2089.	D:o, för skolgossens underh. i Sinan	100:—
2095.	A. E., till Barnhemmet i Sinan	6:—
2096.	L. K., Klintemala, till A. Erikssons kvinnorarb.	10:—
2098.	F. M., Mörby, till evang. i Pucheng	50:—
2104.	Lilla Titti, till Baruk. i Sinan	10:—
2112.	A. K., Björkeryd, »del av tionde», till M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. eller gottf.	20:—
2013.	Syören, för Elsa Borgs hem, »en minnesblomma vid fru Axelina Bu- rén:s bår, till Ebba Burén, att anv. i verksamh. efter gottf.	135:—

2145.	Koll. vid föredrag i Sandsvall m. omnejd, till inköp av sidolus i Mienehik, gm K. L.	30: —
2138.	Onämnd, en hälsning till I. Aekzell, att anv. efter gottf.	20: —
2141.	K. S., Huskvarna, för underh. av evang. i Hoyang	500: —
2147.	A. D., Kristdala, kärleksoffer, till Baruh. i Sinan	100: —
2148.	T. G., tackoffer på 50-årsdagen, till spridning av bibelbetr.	100: —
2161.	S. A. A., Höganäs, till H. Linders verks.	25: —
2162.	K. M. A., gm K. L., Kramfors, till Ester Berg, att anv. till fönster och golv	55: —
2163.	S. T., Maspelösa, för evang. Chang Ching-chung	500: —
2169.	Lappföreningen, Hofva, till M. Pettersson, för de hungre i Sinan	25: —
2170.	C. K., på födelsedagen, till Baruh. i Sinan	10: —
2172.	R. M., St.-I, till Mienehik station	5: —
2174.	Guldröllupsparat J. J., Forshem, till R. Andersson, att anv. i verks. efter gottf.	50: —
2175.	Koll. i Nässjö, till arbetet i Hoyang, gm A. L.	46: —
2185.	S. J., Örebro, för byggnadernas iordningsställande och arbetets ordnande i Honanfu	5,000: —
2187.	M. S., Sthlm, till Baruh. i Sinan	30: —
2191.	Söndagsskolb. i N. Skärstad, för gossen Sie Hwang-gen	108: —
2192.	A. L., Göinge-Fridhem, till N. Engbäck, för hans skolgosse i Puchow i stället för kraus på sonens grav, till Baruh. i Sinan	100: —
2203.	Tva Kinavänner till dö	20: —
2212.	L. B., Sthlm, för infödd läkares underh.	5: —
2213.	H. A., för barnhem i Sinan	12: 93
2214.	Snödroppen, Snirle, till M. Pettersson, för de hungerande barnen R. F., Malmö, för sjukhusverks. Familjen J. J., Essgårde, till Baruhemmet i Sinan	100: —
2228.	Solglimten, Värna, till M. Pettersson, för de nödlidande	100: —
2239.	A. S., Värna, till dö	10: —
2241.	Onämnd, till H. Linders verks., gm M. S. Visby	10: —
2243.	Hednävännernas Allians, för evang. Loh Teh tao, Ching Yü hwa och en evang. till	300: —
2249.	L. S., till Baruh. i Sinan	15: —
2250.	H. J., till dö	3: —
2251.	Jönköpings Kristl. Yagl.fören., till H. Linders verks.	200: —
2260.	A. G., Sthlm, för verks. i Mienehik	50: —
2261.	Dö till M. Petterssons verks.	50: —
2262.	M. S., Sthlm, till dö	25: —
2274.	Koll. i Masthugskyrkan, Gtbg. för missionsverks. och de nödlidande	526: —
2289.	K. F. C. Mis Missionskrets, Gtbg. för soldatverks. i Honanfu	150: —
2291.	Fr Elsas och Hermans sparbössa, en liten julkapp till Baruh. i Sinan	10: —
2293.	C. H., Gtbg. till Soldatmissionen i Honanfu	50: —
2296.	S. E., Alfta, till M. Pettersson, för hungeriga skolgossar i Sinan	30: —
2297.	Dö för Baruh. i Sinan	5: —
2298.	Missionsvänner i Malmö, för gossen Nyen-hsi i Ishik, gm E. T.	50: —
2300.	Sy fören. N:o 1, Sthlm, för Bibelkv. i Honanfu	85: 60
2309.	En Kinavän, till Axel Hahne, att anv. efter gottf., gm S. L., Ystad	10: —
2313.	J. H., till A. Eriksson, för Hsinu Chong seng	200: —
2329.	A. G., Malmö, 1921 års underh. för evang. Wei-Dien-chen och Hsi-kao	1,200: —

Kronor 10,643: 30

Missionshemmet.

2171.	i Jesu namn, till Barnens Hem	5: —
2210.	Sy fören. N:o 2, Sthlm, till Barnens Hem	67: —

Kronor 72: —

Allmänna missionsmedel	22,705: 47
Särskilda ändamal	10,643: 30
Missionshemmet	72: —

Summa under nov. mån. 1920 Kr. 33,420: 77

Med varmt tack till varje givare!

— du skall förnimma att jag är Herren, och att de som förbida mig icke komma på skam. Jes. 49: 23.

Nödhjälpsmedel.

S. P., Sthlm, 10: —; H., Sthlm, 15: —; A. F., Euköping, 25: —; C. A. R., Sthlm, 10: —; A. — 20: —; E. W., 5: —; P. W., Hovberg, 15: —; E. A., Malmö, 100: —; S. B., Lund, 20: —; A. S., Eksund, 20: —; H. P., Sundbyberg, 20: —; A. G., Djursholm, 50: —; E. L., Sthlm, 5: —; E. D., Kalmar, 5: —; A. M. P., 25: —; M. H., 30: —; En glad givare älskar Gud 10: —; M. H., Falun, 5: —; L. R., Filipstad, 10: —; G. P., Sthlm, 11: —; S. o. C. R. — 100: —; M. L., Roslags-Näsby, 10: —; On, Munktorp, 10: —; T. D. H. M., Ludvika, 17: —; A. P., Sunnarp, 10: —; J. H., Uppsala, 20: —; W., Lidöng villastad, 50: —; Lidöngö 10: —; L. B., Sthlm, 50: —; E. B., Sthlm, 10: —; A., 25: —; H. S., Luleå, 40: —; K. G., 10: —; F. K., Renlad, 5: —; H. H., St. Sundby, 5: —; E. H., Sthlm, 5: —; A. N., 10: —; E. H., 5: —; A. S., 15: —; Kungsholms folkskola 346: —; E. L., Uppsala, 30: —; G. R. — O. S. — o. Strängnäs, 20: —; G. L., Söderbärke, 15: —; M. E., Sthlm, 10: —; O. P., Lund, 70: —; A. H., Strömstad, 20: —; J. M., Tenhult, 25: —; A. P., Närke-Täby, 5: —; Onämnd, Wittsjö, 10: —; F. E. T., Sthlm, 5: —; M. N., Hvellinge, 100: —; M. V., Hvellinge, 50: —; E. P., Hvellinge, 25: —; R. F., Malmö, 200: —; A. P., B., Bjernum, 200: —; A. O., Bjursås, 15: —; Kollekt vid alliansmöte i Palsboda, 46: —; Tva vänner, Ängelberg, 25: —; A. R., Bollnäs, 15: —; Y. S., Nykroppa, 50: —; A. K., Jönköp., 50: —; Koll. i Alingsås 15/11 375: —; Herre, du vet det, A. J., Alingsås, 50: —; A. A., Alingsås, 50: —; H. Ö., Visby, 50: —; V. L., Gtbg. 50: —; S. W., Strängnäs, 10: —; Tva gamla Jesu vänner 40: —; T. L., 50: —; Onämnd 50: —; Missionsvänner i Källunge och Wallstena 50: —; Onämnd, Sollerö, 20: —; Sofia o. Thilda, Enstaberg, 20: —; G. o. S., Alingsås, 15: —; E. A., Partille, 25: —; Fam. B., Ländesberg, 100: —; Ph. F., Sandsvall, 3: —; J. N., Kristinehamn, 25: —; B. S., Malmö, 10: —; F. G., Ulricehamn, 20: —; En vän 10: —; E. S. o. J. S., Sthlm, 20: —; Koll. i Luleå domkyrka 21/11 122: —; Onämnd 10: —; L. T., Noret, 10: —; K. K., dö, 10: —; M. A., dö, 40: —; H. K., dö, 25: —; S. L., Kristinehamn, 50: —; J. E. A., Herrljunga, 20: —; H. A., Gtbg. 200: —; M. P., Norrviken, 25: —; A. B., Länås, 15: —; E. W., 10: —; G. H., 10: —; Björntunda alderdomshem 22: —; Syster Judit 1: —; B. 2: —; Hvetlanda mfg 257: 64; Hvetlanda Kristl. Ungd.-fg 257: 63; Gm J. S., Hvetlanda, 1: —; Hova Ungd.-fg 100: —; Ett tackoffer 10: —; Skolbarnen i Hova 4: —; Tacksam Jönköpingsbo 50: —; G. L., Malmby, 100: —; C. F. m. fl., Gävle, 5: —; C. C., Ödes hög, 25: —; J. M., Ramsjö, 3: —; G. A., Skara, 5: —; L. U., Sthlm, 10: —; A. C., Lällgården, 30: —; J. P., Ringas, 20: —; F. M., Ställberg, 50: —; Myresjö Ö. Mfg 75: —; A. S. H., Gtbg. 50: —; A. L. — n, Gtbg. 30: —; B. N., Gtbg. 40: —; A. N., Märserum, 20: —; R. N., 10: —; Hamrango kvinnofg 100: —; A. K., Lyrestad, 50: —; E. K., Skövde, 15: —; A. H., Skultorp, 5: —; A. E., Skövde, 10: —; Till Kinas hungerande barn 10: —; K. A., Almestad, 15: —; J. L., Maspelösa, 10: —; Onämnd 120: —; Onämnd, Malubäck, 30: —; Summa under november mån. Kronor 5,233: 27

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1921.

Kina-Missionstidningen Sinims Land,

organ för Svenska Missionen i Kina, anmäler härmed sin 26-te årgång. Tidningen utkommer under år 1921 med ett 16-sidigt nummer i månaden. Därjämte kommer en 8-sidig bilaga med brev från missionsfältet att 4 gånger om året medfölja. Denna förändring, som blivit nödvändig på grund av de återigen högst väsentligt höjda framställningskostnaderna, har vidtagits efter inhämtande av läsekretsens mening. Hellre än en oönskad förhöjning av priset har denna utväg valts.

Sinims Land kommer att redigeras efter samma plan som föregående år. Den vill vara en evande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens heliga sak. Genom uppbyggelseartiklar och bibelstudier — missionär Erik Folke kommer att skriva en serie bibelstudier över ämnet: *Guds folks vandring* — samt genom sammanfattande översikter av missionens stora verk bland folken, vill Sinims Land bliva missionens vännar till hjälp, uppbyggelse och glädje.

Ett hjärtligt tack uttalas till alla dem, som i kärlek och förbön och i arbetet att samla prenumeranter medverkat till vår tidnings spridning. Red. vågar hysa förhoppning om ett fortsatt förtroendefullt samarbete och om gemenskap i kärlek, förbön och tro.

Tidningens pris blir: helt år kr. 2: 50, 3 kvartal kr. 1: 90, halvår kr. 1: 50, ett kvartal kr. 0: 90, en månad kr. 0: 75.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 50 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvitlenser, kr. 2: 50 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles var 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. lagas bör prenumeration ske på posten.

Prenumerera i god tid före nyår, så att upplagans storlek kan beräknas. Provxemplar erhållas gratis från expeditionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

III. — Rättfärdighetens och fridens välde bland folken. — Vid Jesu krubba. — En julhögtid i Yuncheng. — »Eder Gud är en underbar Gud.» — Brevavdelningen. — Från hemlandet. — Från redaktion och expedition. — Hudson Taylor. — Insända skrifter. — Redovisning. — Prenumerationsanmälan.